

Remiss

Datum
2013-12-18
Handläggare
Håkan Carlstrand

Dnr
4871-13
Direkt
010 6986240

Mottagare
Enligt sändlista

Förslag till ändring av Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fisket i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön avseende fiske efter lax och öring i Skagerrak och Kattegatt.

Havs- och vattenmyndigheten överlämnar ett förslag till ändrade föreskrifter för fiske efter lax och öring i Skagerrak och Kattegatt.

Förslaget innebär att nät inte får användas för fångst av lax inom vattenområden med större djup än 3 meter enligt gällande sjökort. Förslaget innebär också att tillstånd för fiske med fasta redskap med en högre höjd än 1,5 meter ska villkoras med att endast lax som är märkt genom att fettfenan tagits bort får behållas samt att vid handredskapsfiske får behållas sammanlagt högst två fiskar av arterna öring och lax per dygn.

I denna remiss föreslås också en ändring i 4 kap 16§ avseende fiske med nät mm i Brofjorden för att förtydliga bestämmelsen om fångstbegränsning. Ändringen är endast av redaktionell karaktär.

Följande ändringar föreslås träda ikraft den 1 mars 2014 och yttrandet bör ha kommit in till Havs- och vattenmyndigheten senast den 31 januari 2014 gärna med en kopia per mail (havochvatten@havochvatten.se). Ange diarienumret i ärendemeningen.

FÖRSLAG

Följande ändringar föreslås i 4 kap. FIFS 2004:36.

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
1 § Fiske inom kustvattenområdet i Skagerrak och Kattegatt efter lax och öring med drivnät och förankrade flytnät är förbjudet.	1 § Fiske inom kustvattenområdet i Skagerrak och Kattegatt efter lax och öring med drivnät och förankrade flytnät är förbjudet. <i>Inom vattenområden med större djup än 3 meter enligt gällande sjökort är fiske efter lax med nät förbjudet.</i>
	<i>1b § Vid fiske med handredskap i Skagerrak och Kattegatt får av den sammanlagda fångsten av lax och öring under varje dygn behållas högst två fiskar per fiskare.</i>

<p>11 § Fast redskap, som i någon del är högre än 1,5 meter, får i Skagerrak och Kattegatt sättas ut i enskilt vatten endast efter tillstånd av länsstyrelsen. <i>Tillstånd får förenas med de villkor som behövs från fiskevårdssynpunkt.</i></p>	<p>11 § Fast redskap, som i någon del är högre än 1,5 meter, får i Skagerrak och Kattegatt sättas ut i enskilt vatten endast efter tillstånd av länsstyrelsen. <i>Tillståndet får endast omfatta fiske efter lax som är märkt genom att fettfenan är bortklipp och får förenas med de villkor som behövs från fiskevårdssynpunkt.</i></p>
<p>16 § Fiske med nät på större djup än tio meter är förbjudet i Brofjorden innanför en rät linje från sydspetsen på Grötö i position 58 20,07 N, 11 22,62 O till Skalhamn i position 58 19,53 N, 11 24,17 O. 18. Den som fiskar med nät på grundare vatten än 10 meter får sammanlagt i det område som anges i första stycket använda en nätlängd om högst 180 meter. <i>Vid annat fiske, inklusive handredskapsfiske, i området får under varje dygn fångas och behållas sammanlagt högst tre torskar, koljor eller lyrtorskar (blekor) per fiskare.</i></p>	<p>16 § Fiske med nät på större djup än tio meter är förbjudet i Brofjorden innanför en rät linje från sydspetsen på Grötö i position 58 20,07 N, 11 22,62 O till Skalhamn i position 58 19,53 N, 11 24,17 O. 18. Den som fiskar med nät på grundare vatten än 10 meter får sammanlagt i det område som anges i första stycket använda en nätlängd om högst 180 meter. <i>Vid annat fiske, inklusive handredskapsfiske, i området får av den sammanlagda fångsten av torsk, kolja och lyrtorsk (bleka) under varje dygn behållas högst tre fiskar per fiskare.</i></p>

BAKGRUND

Internationella överenskommelser om fiskemöjligheterna efter lax i Nordatlanten och överenskommelser som berör den nationella förvaltningen inom bland annat EU antas av North Atlantic Salmon Conservation Organization (NASCO) med stöd av Konventionen om bevarande av laxen i Nordatlanten. Inom HELCOM görs överenskommelser för bland annat bevarande av laxen i Östersjön inkluderat vattendragen som mynnar i Kattegatt. Havs- och vattenmyndigheten har beslutat om en plan för implementering av överenskommelser inom NASCO för bevarande, restaurering av nyttjande av atlantlaxen. Planen har antagits på NASCOs årsmöte 2013. Enligt planen är det långsiktiga målet att produktionen av lax i varje enskilt vattendrag ska uppnå minst 75% av den potentiella produktionen och en översyn av fiskereglerna görs i syfte att nå målen för bestånden. Dessa mål för bestånden överensstämmer med målen i den gemensamma fiskeripolitiken att, där så är möjligt till 2015 och genom en successiv och stegvis anpassning senast 2020 för alla arter, återställa och

bevara populationer av fiskbestånd över biomassanivåer som kan ge ett maximalt hållbart uttag. Målen ligger i nivå med de mål som beslutats inom HELCOM. Planen har också utformats för att bidra till de nationella miljökvalitetsmålen Levande sjöar och vattendrag, Hav i balans levande kust och skärgård samt Ett rikt växt och djurliv.

NASCO har satt upp riktlinjer för hur laxfiske och fiskevård bör bedrivas i medlemmarnas hemmavatten. Denna överenskommelse anger att fisket inom nationellt förvaltade vattenområden (homewater fisheries) skall baseras på vad den individuella laxpopulationen i respektive vattendrag tål. Fiske i vattenområden med blandbestånd av lax från svaga och starka laxbestånd ska därför undvikas.

Förvaltning av bestånden av öring i havet sker nationellt men omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken. Enligt denna ska där så är möjligt till 2015 och genom en successiv och stegvis anpassning senast 2020 för alla arter, återställa och bevara populationer av fiskbestånd över biomassanivåer som kan ge ett maximalt hållbart uttag.

MOTIVERING

Lax

Atlantlaxen leker och växer upp i 23 vattendrag från norra Skåne till norra Bohuslän. Därtill odlas laxungar och sätts ut i Lagan, Nissan och Göta älv som kompensation för vattenkraftutbyggnadens skador på den naturliga produktionen av laxungar. De odlade laxarna svarar idag för ca två tredjedelar av den totala fångsten. All odlad lax ska innan utsättning märkas genom att fettfenan tas bort, så kallad fettfeneklippning. Det är därför möjligt att i fisket skilja på odlad (utan fettfena) och vild lax (med fettfena intakt). Den totala internationella fångsten av vild atlantlax är idag mindre än tio procent av vad den var i slutet av 1980-talet. Fisket sker i huvudsak på kusten och i åarna, medan havsfisket, som bedrivs vid Färöarna och Grönland, idag är mycket ringa till följd av överenskommelser i NASCO att begränsa fisket.

Bestånden av lax i vattendragen antas utgöra genetiskt särskilda populationer. Enligt ICES (ICES 2013) är den samlade beståndsstatusen för lax på svenska västkusten av tillfredsställande status, men flera populationer har svaga bestånd. Som helhet beräknas tätheten av laxungar i vattendragen idag vara 47% av vad den var i slutet på 1980-talet. Produktionen är idag således betydligt lägre än den potentiella och ligger klart under målet om 75% av den potentiella produktionen. Orsakerna är komplexa och varierar mellan olika åar. Vattenkraftutbyggnad och vattenreglering är viktiga orsaker, liksom förstörda habitat, vattenuttag, försurning och fiske. Bidragande är även en ökad dödlighet under laxens första levnadsår i havet. Sammantaget innebär det att för få lekfiskar återvänder för att leka.

Inom HELCOM (Helsingforskommissionen) har ett antal laxstammar pekats ut som svaga och i akut behov av åtgärder, främst minskad exploatering genom fiske och annan negativ påverkan på bestånden (Fig.1).

Till de svaga stammarna räknas t ex Rönne å, Nissans biflöden, Fylleån, Löftaån, Kungsbackaån och flera av Göta älvs biflöden. De tre förstnämnda ligger i området Skälderviken/Laholmsbukten där ytterligare fyra laxåar mynnar. De övriga utpekade svaga bestånden återfinns i mellersta och norra Halland upp till Göta älv. Det nordligaste beståndet, Enningdalsälven, har mycket svag status.

Enningdalsälven	Red
Strömsån	Orange
Örekilsälven	Gul
Anråse å m fl	Gul
Göta älvs biflöden	Orange
Göta älv	Svart
Kungsbackaån	Orange
Rolfsån	Gul
Löftaån	Orange
Viskan	Gul
Himleån	Grön
Ätran	Gul
Suseån	Grön
Nissans biflöden	Orange
Nissan	Svart
Fylleån	Gul
Genevadsån	Gul
Lagans biflöden	Gul
Lagan	Svart
Stensån	Grön
Rönne å	Orange

Figur 1. Västkustens laxår från nord (överst) till syd (Rönne å). Färgen indikerar status på populationen där grön betyder att minst 75% av förväntad täthet av laxungar uppnås, gul minst 50%, orange 20-49% och röd <20%. Data rapporterade till HELCOM 2012. Svart markerar odlade bestånd.

I en situation där flera åars laxproduktion ligger långt under den potentiella måste det tillförsäkras att tillräckligt många lekfiskar kan återvända och leka i sin hemå. Eftersom lax från de olika bestånden när de är ute i havet inte vid fiske kan särskiljas från varandra bör fisket ske först när bestånden separerats från varandra under sin lekvandring till sina respektive vattendrag. Då kan beskattnings ske på de bestånd som har god status, medan svaga bestånd kan ges ett starkare skydd.

Fisket på kusten är ett blandfiske på lax av olika stammar. Tidigare märkningar av lax har visat att svensk västkustlax som återvänder från Atlanten för att leka i sitt hemvattendrag ofta vandrar ner till södra Kattegatt innan de vänder och simmar utefter kusten och återvänder till sina laxåar längre norrut på västkusten. Odlad lax sätts ut i Lagan, Nissan och Göta älv. Detta innebär att laxen i havet utgör en blandning av odlade och vilda laxar samt laxar från starka och svaga bestånd.

Kustfisket, som således är ett blandfiske, har minskat över tid fram till år 2010 genom att de fasta laxfällorna (bottengarnen) reducerats. Laxfångsten på kusten åren 2011 och 2012 ökade däremot betydligt och var 25% respektive 28% av den totala svenska laxfångsten i Kattegatt, Skagerrak och i vattendragen. Kustfisket skedde år 2011, 2012 och 2013 yrkesmässigt främst med nät i södra Kattegatt och till mindre del med 2-3 fasta redskap. Av den yrkesmässiga fångsten togs nio av tio laxar i nätfisket.

Länsstyrelsen i Halland har under senare år villkorat tillstånden för de fasta redskapen i Laholmsbukten med att vildlax (med fettfenan intakt) måste återutsättas. Detta är möjligt då laxen fångas levande. Alltså är fångsten i fällorna idag inriktad enbart på odlad lax. Även i ett handredskapsfiske i havet är det möjligt att med hög överlevnad återutsätta fångade laxar. För nätfisket är dock en sådan regel inte möjlig då laxen får stora skador och normalt normalt dör i näten innan näten vittjas.

Öring

Öringen på västkusten leker i ett hundratal vattendrag, många väldigt små, utmed svenska västkusten. Ungarna kläcks och växer under ett eller två år upp i vattendraget innan de vandrar ut i havet. Tillskillnad från laxen gör öringen i Kattegatt och Skagerrak inte några längre vandringar utan uppehåller sig normalt strand- och kustnära. Efter ett eller ett par år i havet återvandrar de normalt till det vattendrag där de vuxit upp för lek. Liksom för laxen finns genetiska skillnader hos öring mellan olika vattendrag är populationerna i vattendragen med större skillnader i släktskap desto längre ifrån varandra vattendragen ligger.

Bestånden av öring har generellt visat en positiv utveckling beroende på förbättrade miljöförhållanden i vattendragen och mer restriktiva föreskrifter för fisket. I mitten av 1990-talet var tätheterna av öringungar i vattendragen generellt som högst för att därefter långsamt sjunka. Under perioden 2010 – 2012 har tätheterna av öringungar minskat signifikant. Ett sätt att relativt snabbt förbättra bestånden är att reglera fisket så att antalet lekfiskar ökar i vattendragen.

Havs- och vattenmyndigheten beslöt år 2010 att skärpa regleringen av fiske med nät på vattenområden grundare än 3 meter enligt gällande sjökort, såväl det yrkesmässiga fisket som fritidsfisket, som 2010 resulterade i ändrade föreskrifter. Enligt de nu gällande föreskrifterna får högst 180 m nät användas och under del av dagen ska grundområdena vara fria från nät. Sedan tidigare finns det fredningsområden utanför de flesta åmynningarna som innebär att fiske med nät här inte är tillåtet.

Handredskapsfiske är inte reglerat utöver de generella föreskrifterna om minimimått och fredningstider. Då en betydande del av den öring som fångas i havet tas med handredskap, föreslår Havs- och vattenmyndigheten av försiktighetsskäl, att handredskapsfiske regleras utöver nuvarande bestämmelser. En möjlig väg att reglera handredskapsfisket är att införa en fångstbegränsning per fiskare och dag. Sådana förslag har bland annat inkommit från länsstyrelsen i Västra Götalands län. Vilken effekt en sådan reglering får på lekbeståndets storlek beror dels på fångsternas storlek, vilken fångstbegränsning per dag som tillämpas, överlevnaden för återutsatt öring samt regelefterlevnaden.

Internationella Havsforskningsrådet, ICES, bedömer som ett resultat av forskningen dödligheten vid utsättning av lax fångad med handredskap till 10%. Överlevnaden för den generellt mindre öringen bör vara högre eftersom en mindre fisk är lättare att hantera skonsamt i samband med

fångst och återutsättning. Fångstbegränsningar används ofta för begränsning av handredskapsfiske varför bedömningen är att det är en etablerad metod att reglera fisket. Bedömningen är vidare att en fångstbegränsning till två öringar per fiskande och dag bör tillämpas för att få avsedd effekt på mängden lekfisk. Eftersom det är svårt att skilja på lax och öring och många handredskapsfiskare är ovana fiskare kan en del av den rapporterade fångsten av öring vara lax. För att öka skyddet för öring- och laxbestånden föreslås därför att det vid handredskapsfisket under varje dygn får fångas och behållas sammanlagt högst två fiskar per fiskare av arterna lax och, eller öring.

Havs- och vattenmyndigheten kommer att fortsätta arbetet med att öka skyddet för lax- och öringbestånden i vattendragen som mynnar på västkusten. Nästa steg i det arbetet är en översyn av föreskrifterna för fisket i vattendragen.

Beslut om denna remiss har fattats av avdelningschefen Ingemar Berglund efter föredragning av utredaren Håkan Carlstrand. I ärendets beredning har även deltagit enhetschefen Karin Hermansson, verksjuristen Maria Boshnakova samt utredarna Martin Rydgren, Stig Thörnqvist och Jens Persson.

Ingemar Berglund

Håkan Carlstrand

Bilaga 1. Konsekvensutredning enligt förordning (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning

Bilaga 2. Sändlista

Bilaga 1.

Myndighet
Havs- och vattenmyndigheten

Diarienummer
4871-13

Rubrik
Förslag till ändring av Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fisket i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön avseende fiske efter lax och öring i Skagerrak och Kattegatt.

A Allmänt

Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

Bakgrund

Genom EUs gemensamma fiskeripolitik, beslut inom North Atlantic Conservation Organization och HELCOM samt Havs- och vattenmyndighetens plan för bevarande, restaurering och nyttjande av västkustlaxen finns uppsatta mål för bestånden av lax. Enligt målen ska successivt samtliga bestånd av lax återställas och bevaras över biomassanivåer som kan ge ett maximalt hållbart uttag. Denna så kallade MSY (Maximal Sustainable Yield) innebär att varje enskilt bestånd ska producera minst 75% av den potentiellt möjliga produktionen av lax. Den sammanlagda produktionen av vild lax i västkustens 23 laxår bedöms idag vara 47% av den potentiella. Flera vattendrag producerar mindre än 50% av den potentiella produktionen och endast 3 vattendrag når upp till MSY-målet.

I en situation där flera åars laxproduktion ligger långt under MSY-målet om 75% produktion av den potentiella produktionen måste det tillförsäkras att tillräckligt många lekfishar kan återvända och leka i sin hemå. Eftersom laxen på kusten uppträder blandat bör eventuell beskattning av laxen ske först när bestånden separerats från varandra under sin lekvandring till sina respektive vattendrag. Då kan beskattning ske på de bestånd som har god numerär, medan svaga bestånd kan ges ett starkare skydd.

Vad HaV vill uppnå

Förslag om begränsningar av nät och fällfiske syftar till att minska fiske på blandbestånd av lax i syfte att möjliggöra en uppbyggnad av bestånden till MSY-nivå.

Bestånden av öring har successivt minskat sedan mitten av 1990-talet. En av orsakerna till denna minskning är sannolikt fisket i havet. Hundredskapsfisket svarar för en betydande del av fångsterna och är inte reglerat utöver de generella föreskrifterna om fredningstid och minimimått.

Förslaget om att vid handredskapsfiske högst två fiskar av arterna lax och öring får fångas och behållas per fiskare och dag syftar till att fler fiskar ges möjlighet att leka och öka produktionen av öring- och laxungar i vattendragen.

Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

Fiske efter lax med nät eller fasta redskap

Föreliggande förslag syftar till att minska fiske på blandbestånd av lax i syfte att möjliggöra en uppbyggnad av bestånden till MSY-nivå. Att inte införa de föreslagna reglerna bedöms innebära att fisket efter lax inte kan förvaltas på ett hållbart sätt och försvårar restaureringen av bestånd av vild lax. En betydande andel av fångsten av lax skulle då fångas i ett blandfiske i havet utmed den svenska västkusten. Eftersom det inte är möjligt att i ett sådant fiske anpassa fisket efter varje enskilt bestånds behov av skydd bedöms det inte möjligt att nå MSY-mål för bestånden i det fall fiske på blandade bestånd av lax fortsätter.

Fiske efter lax/öring med handredskap

Bestånden av öring har successivt minskat sedan mitten av 1990-talet. En av orsakerna till denna minskning är sannolikt fisket i havet. Handredskapsfisket svarar för en betydande del av fångsterna och är inte reglerat utöver de generella föreskrifterna om fredningstid och minimimått.

Att inte införa de föreslagna föreskrifterna försvårar skyddet av bestånden av lax och öring. Något alternativ till de föreslagna föreskrifterna har inte bedömts föreligga.

Uppgifter om vilka som berörs av regleringen

Fiske efter lax med nät eller fasta redskap

Under 2011 – 2013 rapporterade 14 yrkesfiskare fångst av lax. De flesta rapporterade enstaka laxar men 2 yrkesfiskare rapporterade fångst av lax i en sådan omfattning att det kan bedömas att laxfisket har betydelse för företaget, se nedan.

Fiske efter lax/öring med handredskap

Fritidsfiske med handredskap är omfattande i Kattegatt och Skagerrak med mer än tiotusen utövare. Öring är en viktig målart för handredskapsfisket.

Uppgifter om vilka kostnadsmissiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

Fiske efter lax med nät eller fasta redskap

Fångst av lax sker i yrkesfisket med fasta redskap och med nät. Förslaget innebär att yrkesfiske efter lax främst kommer att begränsas till fiske med fasta redskap (laxfallor). Eftersom länsstyrelsen i Halland redan idag vid beslut om fiske med fasta redskap i Laholmsbukten villkorar besluten med att endast odlad lax utan fettfena får behållas innebär förslaget att detta fiske kan fortsätta utan ändrade förutsättningar. För fiske med nät efter lax på djupare vatten än 3 m innebär förslaget att sådant fiske inte kan fortsätta. För den yrkesfiskare som fiskat lax med nät i en sådan omfattning att fångstvärdet har betydelse har laxfångsten 2011-2013 svarat för i medeltal ca 23% av fångstvärdet och under 2013 för ca 10% av fångstvärdet. Uppgifterna baseras på av Havs- och vattenmyndigheten registrerade fångstuppgifter till och med 2013-11-25.

Fiske efter lax/öring med handredskap

De föreslagna föreskrifterna avseende reglering av handredskapsfisket hindrar inte utövarna att fortsätta sitt fiske utan istället innebär förslaget en fångstbegränsning per dag. Fångstbegränsningar för handredskapsfisket är en vanligt förekommande reglering av handredskapsfisket i sjöar och vattendrag. Även för fiske i havet med handredskap används fångstbegränsning per fiskare och dag för vissa fiskarter. De föreslagna föreskrifterna för handredskapsfiske bedöms inte innebära några negativa kostnadsmissiga konsekvenser dels då det är ett fritidsfiske och dels då inte möjligheten att fiska inskränks.

De föreslagna föreskrifterna bedöms innebära att skyddet ökar för bestånden av lax och öring. Föreskrifterna bidrar till bevarande, restaurering och ett långsiktigt hållbart nyttjande och därmed till uppsatta mål för laxbestånden inom HELCOM, NASCO och de nationella miljökvalitetsmålen Levande sjöar och vattendrag, Hav i balans levande kust och skärgård samt Ett rikt växt och djurliv.

Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Den gemensamma fiskeripolitiken omfattar åtgärder för bevarande och förvaltning av levande marina akvatiska resurser, dvs. de akvatiska resurserna i haven. Det finns dock inte några bevarandeåtgärder på EU-nivå som motsvarar de åtgärder som nu föreslås varför förslaget innebär en komplettering av EU:s regelverk.

Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Information kommer att gå ut till yrkesfisket innan bestämmelserna träder i kraft och föreskrifterna kommer att kungöras i vanlig ordning. Därutöver kommer särskilda informationsinsatser genomföras för att nå den fiskande allmänheten. Fiske med nät efter lax i havet sker huvudsakligen i augusti och september. Fiske med handredskap efter öring får starta 1 april.

B Företag

Med företag avses här en juridisk eller en fysisk person som bedriver näringsverksamhet, det vill säga försäljning av varor och/eller tjänster yrkesmässigt och självständigt. Att yrkesmässigt bedriva näringsverksamhet bör tolkas brett.

Markera med x

- Regleringen bedöms inte få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Konsekvensutredningen innehåller därför inte någon beskrivning av punkterna i avsnitt B.
- Regleringen bedöms få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Konsekvensutredningen innehåller därför en beskrivning av punkterna i avsnitt B.

Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

En yrkesfiskare berörs i större omfattning.

Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader.

Regleringen bedöms inte medföra extra tidsåtgång eller administrativa kostnader.

Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Fiskeföretags fiskemönster kan behöva ändras för att rikta fisket mot andra målarter än lax eller övergå till fiske med fasta redskap.

Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Regleringen bedöms inte påverka konkurrensförhållanden

Beskrivning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen

Minskad intäkt från försäljning av lax.

Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Fiske efter andra arter än lax berörs inte av de föreslagna föreskrifterna. De föreslagna reglerna ökar inte företagens administrativa kostnader

C Samråd

Beskrivning av ett eventuellt tidigt samråd

Förslaget om att fasa ut fiske på blandbestånd av lax finns upptagen som en åtgärd under 2013-2014 i Havs- och vattenmyndighetens implementeringsplan 2013-2018 för bevarande, restaurering och nyttjande av västkustlaxen. Beslut om planen togs av HaV i januari 2013 efter att ha remitterats till berörda intressenter. Planen diskuterades också på ett

öppet seminarium hösten 2012. Planen har rapporterats till EU KOM och NASCO.

D Kontaktperson

Ange vem som kan kontaktas vid eventuella frågor

För ytterligare frågor om förslaget kontakta gärna
Håkan Carlstrand, tel 010 698 62 40.

Bilaga 2.

Sändlista

Jordbruksverket

Naturvårdsverket

Kustbevakningen

Länsstyrelsen i Skåne län

Länsstyrelsen i Hallands län

Länsstyrelsen i Västra Götalands län

Regelrådet

Sveriges Fiskares Riksförbund

Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund

Sveriges Fiskevattenägareförbund

Sveriges Kust- och insjöfiskares Organisation

Världsnaturfonden, WWF

Naturskyddsföreningen